

Hledám tě dál - Štědroň Jiří

Šel jsem zvolna po ulici,
myšlenky jsem pod čepicí
skrýval.

Hodnotil jsem věci kladně,
přitom jsem se nenápadně
díval.

Hledal jsem ty dívčí oči,
o kterých se rovnou říci dá,
že neklamou.

Dával jsem si dobrý pozor,
jestli nejdou kolem náhodou.

Na náměstí blízko kina,
jedna dívka se mi přima
zdála.

Cítil jsem, že mírně blednu,
co když právě vidím jednu
z mála.

Zeptal jsem se jejich očí,
jestli snad se o nich říci dá,
že neklamou.

Odpověď mě netěšila,
poznal jsem, že pouze hezké jsou.

Dál, hledám tě dál,
má dívko s očima jako dvě tůně,
dál, hledám tě dál,
já jsem ten, kdo nejvíc po tobě stůně,
dál, hledám tě dál,
chybí mi tvůj pohled i tvoje vůně,
možná, co já vím, stojíš opodál,
zatím však hledám tě dál.

Hezkých dívek není málo,
stokrát mi to připadalo
nejmíň.

Kdo se dobře dívá kolem,
ten musí mít také dojem
stejný.

Má to ale velký háček
a to, že jen jedna může být
ta jediná.
A ta může bloudit v horách,
zatím, co já dole v rovinách.

Dál, hledám tě dál,
má dívko s očima jako dvě tůně,
dál, hledám tě dál,
já jsem ten, kdo nejvíc po tobě stůně,
dál, hledám tě dál,
chybí mi tvůj pohled i tvoje vůně,

možná, co já vím, stojíš opodál,
zatím však hledám tě dál.

Dál, hledám tě dál,
má dívko s očima jako dvě tůně,
dál, hledám tě dál,
já jsem ten, kdo nejvíc po tobě stůně,
dál, hledám tě dál,
chybí mi tvůj pohled i tvoje vůně,
možná, co já vím, stojíš opodál,
zatím však hledám tě dál,
možná, co já vím, stojíš opodál,
zatím však hledám tě dál.